

Acabada l'Assemblea Sinodal, prosseguim el camí

Romà Casanova, bisbe de Vic

El proppassat dissabte, 28 de gener, va tenir lloc la darrera sessió de l'Assemblea Sinodal del nostre *Sínode per l'esperança*. Ha estat llarg, el camí recorregut des de la seva convocatòria el 16 de setembre del 2018; tot i que, ja abans d'aquesta data, vaig fer l'anunci del Sínode Diocesà com una possibilitat, en la Missa crismal del 2017, amb aquestes paraules: «En el meu cor de bisbe, de pastor de l'Església de Vic, neix, amb temor i amb respecte, la crida a convocar el Sínode Diocesà, com una necessitat per a la nostra Església en aquest tombant de la història de la nostra terra.» La consulta als organismes de comunió diocesans era un requisit previ per a la convocatòria del sínode.

Tinc un repte al davant: ser fidel al Senyor i fidel a l'Església que ha parlat: no em deixeu sol.

Des de la convocatòria ens vam dedicar a la formació de la Comissió del Sínode Diocesà, la qual començà la seva tasca al gener del 2019. I al setembre d'aquest mateix any es donà el tret de sortida dels grups sinodals, els quals es posaren a treballar. Però va irrompre la pandèmia del Covid-19, amb tot el que significà de sofriment i confinaments. No eren pas, doncs, circumstàncies propícies per al desenvolupament dels grups sinodals. Malgrat aquest entrebanc, el sínode va tirar endavant amb les sessions grupals, en formats diversos, fent aportacions. A partir d'aquesta labor s'elaborà l'*Instrumentum laboris*, que ha estat el guió de les vuit sessions de l'Assemblea Sinodal.

«Creients i creïbles en una Església que "té com a objectiu eixamplar encara més el regne de Déu" (LG, 9)»: aquest ha estat el marc en què s'han desenvolupat els diàlegs,

Foto: Josep Maria Vilar

amb la invocació de l'Esperit i a la llum de la Paraula en totes les sessions de l'assemblea. Hem estat més de noranta persones, entre els membres sinodals i el personal tècnic i de servei, els qui hem experimentat la bellesa de la comunió, la calidesa de la fraternitat, la meravella de l'escolta mútua, la simfonia de la veritat en les aportacions diverses, la unió de la pregària; certament l'Esperit Sant s'ha vessat com pluja suau en els cors dels qui hi hem participat.

Però el procés del nostre *Sínode per l'esperança* continua endavant. Ara em pertoca, com a bisbe diocesà, recollir les abundants aportacions dels grups sinodals i de l'assemblea per tal de donar una paraula de missió i d'esperança a la nostra Església de Vic. Aquest és el repte que tinc al davant: ser fidel al Senyor i fidel a l'Església que ha parlat canònicament. Demano a tots els diocesans que no em deixeu sol en aquest desafiament. Confio en la vostra pregària.

